

Hoş Geldin Kazandibim

– BegümÖzdikici · 05 Nisan 2011

03.04.2011

Pazar / 16.35

HOŞ GELDİN KAZANDİBİM

Tarih 01 Şubat 2010 Çarşamba, saat 11.10. Ve işte o an. Simsiyah saçlarınla, düğme gibi gözlerinle tam yanı başımdasın. Var gücünle bağıryor, yerinde duramıyorsun. Yaramazsın belli hem de çok. Biriciğim benim, canım kızım. Dünyaya geldiğin için, beni bir kez daha anne yaptığın için, bize bir kez daha bizliği fark ettirdiğin için çok ama çok teşekkürler...

Abinin doğumuyla bir başka olmuştu dünyamız, senin doğumunla daha bir rengarenk oldu her şeyimiz. İçimizdeki kıpırtının, duyduğumuz mutluluğun tarifi yok inan bana. Daha doğmadan koymuştum adını, Mira'm. Geceleri okyanusta Yunus balıklarına yol gösteren yıldızım benim. Eee abinin Başar'ımın lakabı (Fındık Kurdum) olur da senin olmaz mı hiç? En sevdiğim tatlımsın, Kazandibimsin benim...

Aylardan Haziran 2010. Sen tam dört ayın içindesin. Ama hala deli gibi ağlıyor, sebepsizce bağıryor, en kötüsü de geceleri hiç uyumuyorsun. Bir nazlısın, bir naz yapıyorsun anlatamam biriciğim. Ayların geçmesini, bir an önce emeklemeni, yürümeni, konuşmanı diliyorum tüm kalbimle, yaramaz kızım benim...

Ve 01 Şubat 2011 Perşembe. Evet senin doğum günün. Kazandibim tam bir yaşına giriyor. Büyüdü kocaman bir genç kız oldu benim yüreğim. Ama sende daha ne bir yürüme arzusu ne de konuşma isteği var. Çok tembel çıktın bebeğim çok. Biz yürütmeye çalışırken büyük bir hevesle sen bir o kadar inatla oturuyorsun yerinde. Biz sana sevinçle anne – baba derken sen hala bağırmanın çabasındasın anlamsızca. İnadin dağları dize getirir karar verdik Mira'm; ama pes etmek yok çalışmalara devam...

Tarih 03 Nisan 2011 Pazar. Sen tam 14 aylıksın. Bir buçuk yaşına doğru hızla koşmaktasın. Yaşın koşuyor da sende henüz hiçbir çaba yok. Aaa pardon! Çabaların var yürümenin, konuşmanın dışında. Nerede bir çekmece görsen var gücünle emeklemeye koyuluyorsun. İçindekileri atarken yüzündeki mutluluk görülmeye değer doğrusu. Hele biz yemek yerken ortalığı alt üst etmen yok mu? Allah'ım ne büyük bir haz alıyorsun bir bilsen bebeğim. Sabahları uyandığında hiç kimse uyuyor olmamalı. Ah bir de bizler yatıyorsak bir bağıryorsun ki biz değil sanki tüm bina ayakta, dize geliyor karşında. Ama sen hala yürümeye başlamadın ve bana hala anne demedin Kazandibim...

Abin de alıştı artık sana, varlığını şenlenmeye başladı bile. Dahası ağabeylik dahi yapıyor Minoş'una. Sensiz bir yere gitmek istemiyor, seni hiçbir yerde bırakmaya tahammül edemiyor. Evin içinde seni oyalaması, seninle oynaması, bir şeyler yerken seninle paylaşması takdire değer doğrusu. Sana bir şey söyleyeyim mi kuzucuğum? Ağabeyciğin senden daha mülayim, senden daha uslu. Kusura bakma gerçekleri saklayamam. Sen dağıtıyorsun o topluyor, sen bağıryorsun, o susturuyor, onun elinde ne varsa sen kapıp kaçıyorsun... Daha neler neler... Gümbür gümbür geliyorsun Mira, olabildiğince nazlı

kızım benim...

Her şey bir yana ki; seni seviyorum, annen seni çok seviyor birtanem. Fındık Kurdum ve Kazandibim... Kocaman bir dünyasınız içimde, kocaman bir sevdasınız yüreğimde, kocamanındansınız hayata dair ne varsa içimde. Her şey sizinle doyumsuz, her şey sizinle özel. Ben bir duvarım yaşadığım sürece önünüzde. Allah'tan sonra gelen koruyucu meleğinizim. İyiye ve güzele dair her şeyim sizin, varlığım avuçlarınızda sadece bir can...

Begüm Özdikici